

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. Бургас, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Д. Михайлова
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно наказателно дело № 20222120204057 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Жалбоподателят С. Р. Ш. ЕГН***** е обжалвал Наказателно постановление № 21-0769-0243, издадено на 16.07.2021 г. от Началник група при ОД на МВР Бургас, с което за нарушение по чл. 137а, ал.1 от ЗДвП е бил санкциониран с „Глоба” в размер на 50 лева, наложена въз основа на чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1-во от ЗДвП. Жалбоподателя е счел издаденото постановление за незаконосъобразно и го е обжалвал като такова с искания за неговата цялостна отмяна, в едно с всички законни последици, които произтичат от това.

В с.з. жалбоподателя се явява лично, моли за отмяна на НП.

Отвратната по жалба страна се представлява от юк.Ж., която моли за потвърждаване на НП. В писмото, с което жалбата е изпратена до съда, от същата се поддържат искания не само за оставяне на жалбата без уважение, но и за потвърждаване на атакуваното чрез нея наказателно постановление като правилно и законосъобразно и е направено искане за присъждане на разноски.

След като съпостави събраните при производството писмени и гласни доказателствени материали, съдът намери за установено следното от фактическа страна:

На 09.07.2021г. около 9,40 часа жалбоподателя управлявал автомобил марка ****, с Рег. № *** в град Бургас по бул.*** Той бил спрян за проверка от полицейски екип на ОД на МВР Бургас, в състава на който влизал и свид. Р.. При спирането на МПС след подадения от тях сигнал те визуално констатирали, че водачът го управлява без да използва обезопасителен колан, с какъвто автомобилът е бил оборудван. Въз основа на това на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение от св. Р., тъй като последният приел, че след като не е използвал този колан при управлението на МПС-то, същият е извършил нарушение по чл.137а, ал. 1 от ЗДвП. Актът е бил съставен в личното присъствие на жалбоподателя, който го подписал, след като се запознал с отразените в него фактически констатации във връзка с нарушението, като записал, че има възражения в съставеният акт. На Ш. е било връчено и копие от този акт, съобразно предвидените изисквания в разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН. Въз основа на акта впоследствие от Началника група при ОД на МВР е било издадено и посоченото по-горе наказателно постановление, което се явява предмет на обжалване по настоящото дело.

При така изложената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Законосъобразността на всяко едно наказателно постановление се предпоставя преди всичко от тази на акта за установяване на самото нарушение, което се санкционира чрез него. Актът трябва да отговаря на определени изисквания и следва да бъде съставен преди изтичането на конкретни срокове, посочени в нормата на чл. 34, ал. 1, б. "В" от ЗАНН. В настоящия случай изискванията във връзка с тези срокове са спазени, тъй актът е съставен на 9.7.2021 г., т.е. преди изтичането на тримесечен срок от деня за откриване на нарушителя, който съвпада с датата за извършване и документалното установяване на самото нарушение. Предвидения в ЗАНН срок за издаване на наказателното постановление също се явява спазен, тъй като последното е било издадено преди края на шестмесечния период, започнал да тече от датата за съставяне на акта за установяване на извършеното нарушение. Същото е и установено според регламентирания в ЗАНН ред. Актът е съставен от компетентно по смисъла на указаното с чл. 189, ал. 1 от ЗДвП лице, като той и наказателното постановление съдържат всички реквизити, предвидени като задължителни в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Наказателното постановление също се явява издадено от компетентен орган, тъй като изрично направеното позоваване в него е видно от приложената заповед издадена от Министъра на вътрешните работи, които водят до заключение, че Началника група при ОД на МВР Бургас е представлявал компетентно по смисъла на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП лице, разполагащо с права да издава наказателни постановления за констатирани нарушения на норми от този закон.

Показанията на актосъставителя водят до категорично заключение, че към момента, в който управляваният от страна на Ш. автомобил е бил спрян за проверка на мястото, описано в акта и наказателното постановление, жалбоподателя не е ползвал обезопасителен колан, с който автомобилът е бил оборудван. Доколкото посоченото по-горе обстоятелство не е опровергано от данните в приложените материали и се потвърждава от св.Р., може да се приеме, че същият действително е осъществил състава на вмененото му във вина нарушение не само от обективна, но и от субективна страна, тъй като в качеството на правоспособен водач, преминал през необходимото обучение преди да придобие правоспособност за управление на МПС от категория „В“, той положително е бил запознат със законово установеното задължение да ползва обезопасителен колан при управлението на автомобила, но не се съобразил с него. Съдът не кредитира показанията на св.Манев, тъй като той е приятел на жалбоподателя и противоречат на показанията на актосъставителя и писмените доказателства по преписката.

Глобата е определена въз основа на правна норма, която изрично предвижда наказания за нарушения, каквото е установено и в конкретния случай, като при предвидените в чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1-во от ЗДвП стойности, тя се явява наложена именно в регламентирания с нея размер. Последният е абсолютно определен, и тъй като не притежава нито минимум, нито максимум, не е налице и никаква възможност за неговото изменение чрез намаляването му до по-ниска стойност от определената такава. По тези съображения обжалваното НП следва да се потвърди.

В полза на АНО следва да се присъдят разноски за юрисконсулт в размер на 80 лв. Съдът счита, че с оглед доказването на извършено нарушение от страна на жалбоподателя, то той следва да бъде осъден да заплати изцяло сторените от АНО разноски. Съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. По тази причина и съдът определи възнаграждението в размер на 80 лв.

Воден от горното, и на основание чл. 63, ал. 1, предложение 1-во от ЗАНН, съдът

Р Е

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0769-0243, издадено на 16.07.2021 г. от Началник група при ОД на МВР Бургас, с което С. Р. Ш. ЕГН***** за нарушение по чл. 137а, ал.1 от ЗДвП е бил санкциониран с „Глоба” в размер на 50 лева, наложена въз основа на чл.

183, ал. 4, т. 7, пр. 1-во от ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Р. Ш. ЕГН***** да заплати в полза на ОДМВР Бургас сумата от 80 лв., представляващи възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ на обжалване пред Административен съд – гр.Бургас по реда на Глава XII-та от АПК, в 14 (четиринадесет) дневен срок от датата за получаването на съобщението до страните, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____